

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska
Sędziowie	SSA Marek Charuza (spr.) SSO del. Zbigniew Radwan
Protokolant	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Adama Rocha

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012 r. sprawy

1. **W. R.s.** L.i L., ur. (...)w K.

oskarżonego z art. 258§3 kk, art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk w zw. z art. 12 kk

2. **P. J. s. B. i A.**, ur. (...) w Ł.

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk i art. 18§1 kk w zw. z art. 271§1 i §3 kk w zw. z art. 11§2 kk i inne

3. **J. F. s. M. i H.**, ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk w zw. z art. 12 kk

4. **E. S.s.**L.i J., ur. (...)w C.

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 271§1 i §3 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 12 kk

5. **J. S. s. J. i M.**, ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 271§1 i §3 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk w zw. z art. 12 kk, art. 271§1 i §3 kk

6. **J. L. s. J. i G.**, ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 271§1 i § 3 kk

7. **P. Z. s. J. i A.**, ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 271§1 i § 3 kk, art. 271§1 i §3 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk w zw. z art. 12 kk

8. **W. N.** c. J. i J., ur. (...) w G.

oskarżonej z art. 258§1 kk, art. 271§1 i §3 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk w zw. z art. 12 kk i inne

9. **R. R.**s. J. i H., ur. (...) w C.

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 271§1 i §3 kk, art. 18§3 kk w zw. z art. 296§2 kk w zw. z art. 296§3 kk w zw. z art. 12 kk na skutek apelacji prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 21 grudnia 2011 r.

sygn. akt. III K 48/09

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 2 i 11 odnośnie oskarżonych P. J. oraz W. N. w ten sposób, że uzupełnia opis czynów popełnionych przez oskarżonych o kwalifikację prawną z art. 18§1 kk w zw. z art. 271§1 kk odnośnie oskarżonego P. J. oraz z art. 18§3 kk w zw. z art. 271§1 kk co do oskarżonej W. N.;

2. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 4 odnośnie oskarżonego P. J. w ten sposób, że jako podstawę prawną umorzenia postępowania w miejsce przepisu art. 17§1 pkt 3 kpk przyjmuje art. 17§1 pkt 6 kpk;

3. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

4. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej) zwrot kosztów obrony przed sądami I i II instancji na rzecz oskarżonych:

- J. F. w kwocie 5.480 (pięć tysięcy czterysta osiemdziesiąt) złotych;
- E. S. w kwocie 5.600 (pięć tysięcy sześćset) złotych;
- P. Z. w kwocie 2.040 (dwa tysiące czterdzieści) złotych;

6. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II AKa 235/12

UZASADNIENIE

Aktem oskarżenia zarzucono dziewięciorgu oskarżonym popełnienie w sumie dwudziestu ośmiu czynów.

Oskarżonemu **W. R.** zarzucono popełnienie dwóch przestępstw:

I. występku z art. 258 § 3 k.k. mającego polegać na kierowaniu grupą przestępczą w okresie od dnia 16 lipca 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C. oraz L.

II. występku z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 16 lipca 2002 roku do dnia

23 października 2002 roku w K., C. oraz L. będąc zobowiązany na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez pokrzywdzonego aktem notarialnym z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą pokrzywdzonego, nadużywając udzielonych mu uprawnień i niedopełniając ciążących na nim obowiązków, kierował działaniami innych osób i wyrządził pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., szkodę w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, co było związane z:

- podaniem do aktu notarialnego z dnia 16 lipca 2002 roku stanowiącego przedwstępną umowę sprzedaży, zawyżonej wartości nieruchomości położonej w C. przy ulicy (...),
- zleceniem osobom reprezentującym spółkę z o.o. (...), której był jedynym udziałowcem – współoskarżonym J. F. oraz E. S., zawarcia wskazanych w zarzucie umów i podpisania innych związanych z tymi umowami dokumentów w celu realizacji inwestycji w C. w postaci zakupów udziałów (...) sp. z o.o., w tym:
- umowy z dnia 19 sierpnia 2002 roku o wykonanie prac wyburzeniowych,
- przyjęcia protokołu z dnia 20 września 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac wyburzeniowych oraz przyjęcia faktury z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000,00 zł za rzekomo wykonaną usługę,
- umowy z dnia 23 września 2002 roku o wykonanie prac drogowych i dróg dojazdowych,
- przyjęcia protokołu odbioru robót z dnia 11 października 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac oraz przyjęcia faktury z dnia 11 października 2002 roku na kwotę 85 600 zł potwierdzającej rzekomo wykonane prace,
- wykonania prac rzekomo już wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. innym podmiotom, w tym firmie (...)m.in. na podstawie umowy z dnia 24 września 2002 roku oraz (...)m.in. na podstawie umów z dnia 24 sierpnia 2002 roku oraz z dnia 26 sierpnia 2002 roku.

Oskarżonemu **P. J.** zarzucono popełnienie czterech przestępstw:

III. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R. zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 16 lipca 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C. oraz L.,

IV. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 16 lipca 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K. i C., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, poprzez polecenie W. N. zgłoszenia w dniu 13 sierpnia 2002 roku do rejestracji działalności gospodarczej i uzyskania zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, a następnie polecenia:

- zawarcia umowy z dnia 19 sierpnia 2002 roku o wykonanie prac wyburzeniowych z firmą (...),
- podpisania protokołu z dnia 20 września 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac wyburzeniowych oraz wystawienia faktury z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000,00 zł za rzekomo wykonaną usługę,
- zawarcia umowy z dnia 23 września 2002 roku o wykonanie prac drogowych i dróg dojazdowych z firmą (...),
- podpisania protokołu odbioru robót z dnia 11 października 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac oraz wystawienia faktury z dnia 11 października 2002 roku na kwotę 85 600 zł potwierdzającej rzekomo wykonane prace

udzielił pomocy W. R. w wyrządzeniu szkody majątkowej

w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciążących na nim obowiązków,

udzielonych W. R. przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą,

V. występku z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 23 września 2002 roku do dnia 19 stycznia 2004 roku w C., wspólnie i w porozumieniu z W. N., na podstawie uzyskanego pełnomocnictwa do dysponowania jej rachunkiem bankowym, poprzez wykonywanie szeregu dyspozycji w postaci wypłat gotówkowych z tegoż rachunku, podjął czynności mające na celu uniemożliwienie ustalenia miejsca umieszczenia i utrudnienia wykrycia pochodzenia z przestępstwa środków finansowych w kwocie 434 000 zł, przez co osiągnął znaczną korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1 109 700 złotych,

VI. występku z art. 272 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 26 września 2002 roku w C., będąc upoważnionym do reprezentowania spółki z o.o. (...) w C., poprzez złożenie w Wydziale Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w C. wniosku o pozwolenie na rozbiórkę określonych obiektów, wiedząc o tym, że od dnia 20 września 2002 roku spółka z o.o. (...) nie jest właścicielem wymienionych we wniosku działek i obiektów, wyłudził w ten sposób poświadczającą nieprawdę decyzję Starosty (...) z dnia 22 października 2002 roku na mocy której spółka z o.o. (...) uzyskała pozwolenia na rozbiórkę odpowiednich hal położonych na działkach, które od dnia 20 września 2002 roku stanowiły własność (...).

Oskarżonemu **J. F.** zarzucono popełnienie dwóch przestępstw:

VII. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R. zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 13 sierpnia 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C. oraz L.,

VIII. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 16 lipca 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C. oraz L., pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki z o.o. (...) poprzez:

- podpisanie aktu notarialnego stanowiącego przedwstępną umowę sprzedaży, a następnie aktu notarialnego z dnia 20 września 2002 roku stanowiącego umowę kupna od spółki z o.o. (...) w C. nieruchomości składającej się z określonych działek, przyjął zawyżoną wartość tejże nieruchomości,
- podpisanie umów o wykonanie prac wyburzeniowych i drogowych z firmą oskarżonej W. N., a to:
- umowy z dnia 19 sierpnia 2002 roku o wykonanie prac wyburzeniowych przyjęcia protokołu z dnia 20 września 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac wyburzeniowych oraz przyjęcia faktury z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000,00 zł za rzekomo wykonaną usługę,
- umowy z dnia 23 września 2002 roku o wykonanie prac drogowych i dróg dojazdowych,
- przyjęcia protokołu odbioru robót z dnia 11 października 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac oraz przyjęcia faktury z dnia 11 października 2002 roku na kwotę 85 600 zł potwierdzającej rzekomo wykonane prace,
- podpisanie umowy z dnia 24 sierpnia 2002 roku oraz z dnia 26 sierpnia 2002 roku z firmą (...) na wykonanie szeregu niedoprecyzowanych co do miejsca i zakresu robót, w tym robót w ramach wykonania prac rzekomo już wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. do dnia 20 września 2002r., które to prace już po tym terminie prowadziły firmy wynajęte przez (...) – m.in. W. sp. z o.o., B.J. B., przewóz towarów R. S.

udzielił pomocy W. R. w wyrządzeniu szkody majątkowej w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...)

sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciężących na nim obowiązków, udzielonych W. R. przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą.

Oskarżonemu **E. S.** zarzucono popełnienie trzech przestępstw:

IX. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R. zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 13 sierpnia 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C. oraz L.,

X. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 20 września 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 20 września 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. robót o wartości brutto 1 220 000 złotych,

XI. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 20 września 2002 roku do dnia 24 września 2002 roku w C. poprzez:

- podpisanie ujętego w pkt X zarzutu protokołu odbioru robót wyburzeniowych,
- podpisanie w dniu 24 września 2002 roku umowy o roboty budowlane z firmą (...) sp. z o.o. i zlecenie tej spółce wykonanie między innymi wykonanie robót wyburzeniowych, nie określają szczegółowego zakresu wykonania tych prac, doprowadził do wykonania przez pracowników firmy (...) niewykonanych przez firmę oskarżonej W. N. prac rozbiórkowych na działkach, na których zgodnie z protokołem odbioru robót z dnia 20 września 2002 roku roboty te zostały wykonane

udzielił pomocy W. R. w wyrządzeniu szkody majątkowej w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciężących na nim obowiązków, udzielonych W. R. przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą.

Oskarżonemu **J. S.** zarzucono popełnienie czterech przestępstw:

XII. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R. zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 24 sierpnia 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C. oraz L.,

XIII. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 20 września 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 20 września 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. robót o wartości brutto 1 220 000 złotych,

XIV. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 11 października 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 11 października 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. robót o wartości brutto 85 600 złotych,

XV. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 24 sierpnia 2002 roku do dnia 11 października 2002 roku w C., w ramach podpisanej umowy z dnia 24 sierpnia 2002 roku o nadzór budowlany i techniczny, poprzez:

- podpisanie ujętych w pkt XIII i XIV zarzutu protokołów odbioru robót, odnoszących się do rzekomo wykonanych przez firmę oskarżonej W. N.,

- wykonywanie prac, które rzekomo w całości miały być wykonane przez firmę oskarżonej W. N., w tym prac, które zlecił innym podmiotom tj. firmie (...)U.H. (...), (...), (...) sp. z o.o., firma przewozowa (...), (...), którego podwykonawcą była firma (...) sp.z o.o.w C.

udzielił pomocy W. R.w wyrządzeniu szkody majątkowej

w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciężących na nim obowiązków, udzielonych W. R.przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą.

Oskarżonemu **J. L.** zarzucono popełnienie jednego przestępstwa:

XVI. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia

3 października 2002 roku do dnia 27 listopada 2002 roku w C. i B., działając jako geodeta na zlecenie spółki z o.o. (...), wykonując aktualizację wskazanej mapy poświadczył w niej nieprawdę co do stanu zabudowy wymienionych działek w ten sposób, że na mapie z wywiadu w terenie z dnia 3 października 2002 roku poprzez wykreślenie zaznaczył jako nieistniejące wskazane budynki, podczas gdy w rzeczywistości na wskazanych działkach w okresie dokonywania wywiadu znajdowały się co najmniej części ścian i fundamenty zaznaczonych jako nieistniejące budynków

Oskarżonemu **P. Z.** zarzucono popełnienie czterech przestępstw:

XVII. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R.zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 23 sierpnia 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C.oraz L.,

XVIII. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 20 września 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 20 września 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. robót o wartości brutto 1 220 000 złotych,

XIX. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu

11 października 2002 roku. w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 11 października 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. robót o wartości brutto 85 600 złotych,

XX. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 23 sierpnia 2002 roku do dnia 11 października 2002 roku w C., w ramach podpisanej umowy z dnia 23 sierpnia 2002 roku o prace w charakterze pracownika administracyjnego, a w rzeczywistości wykonując funkcje mistrza budowlanego, poprzez podpisanie ujętych w pkt XVIII i XIX zarzutu protokołów odbioru robót, odnoszących się do prac rzekomo wykonanych przez firmę oskarżonej W. N.

udzielił pomocy W. R.w wyrządzeniu szkody majątkowej

w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciężących na nim obowiązków, udzielonych W. R.przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą.

Oskarżonej **W. N.** zarzucono popełnienie pięciu przestępstw:

XXI. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R.zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 13 sierpnia 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C.oraz L.,

XXII. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 20 września 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 20 września 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez jej firmę j robót o wartości brutto 1 220 000 złotych,

XXIII. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 11 października 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 11 października 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez jej firmę robót o wartości brutto 85 600 złotych,

XXIV. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 13 sierpnia 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K. i C., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, na polecenie oskarżonego P. J., poprzez zgłoszenie w dniu 13 sierpnia 2002 roku do rejestracji działalności gospodarczej i uzyskanie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz poprzez:

- zawarcie umowy z dnia 19 sierpnia 2002 roku o wykonanie prac wyburzeniowych z firmą (...),
- podpisanie protokołu z dnia 20 września 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac wyburzeniowych oraz wystawienie faktury z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000,00 zł za rzekomo wykonaną usługę,
- zawarcie umowy z dnia 23 września 2002 roku o wykonanie prac drogowych i dróg dojazdowych z firmą (...),
- podpisanie protokołu odbioru robót z dnia 11 października 2002 roku potwierdzającego odbiór rzekomo wykonanych prac oraz wystawienie poświadczającej nieprawdę faktury z dnia 11 października 2002 roku na kwotę 85 600 zł potwierdzającej rzekomo wykonane prace

udzieliła pomocy W. R.w wyrządzeniu szkody majątkowej w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedyemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciężących na nim obowiązków, udzielonych W. R.przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą,

XXV. występku z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 20 września 2002 roku do dnia 5 lutego 2004 roku w C., wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym P. J., udzieliła mu pełnomocnictwa do dysponowania jej rachunkiem bankowym, i tym samym, poprzez umożliwienie mu wykonywania szeregu dyspozycji w postaci wypłat gotówkowych z jej rachunku oraz dokonanie w dniu 5 lutego 2004 roku przelewu pozostałych na jej rachunku środków finansowych na inny rachunek i wypłacenie w tym samym dniu w gotówce przelanej kwoty, podjęła czynności mające na celu uniemożliwienie ustalenia miejsca umieszczenia i utrudnienia wykrycia pochodzenia z przestępstwa środków finansowych w kwocie 1 109 700 zł, przez co osiągnęła znaczną korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1 109 700 złotych.

Oskarżonemu **R. R.** zarzucono popełnienie trzech przestępstw:

XXVI. występku z art. 258 § 1 k.k. mającego polegać na udziale w kierowanej przez oskarżonego W. R.zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od dnia 24 września 2002 roku do dnia 23 października 2002 roku w K., C.oraz L.,

XXVII. występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. mającego polegać na tym, że w dniu 11 października 2002 roku w C. poprzez podpisanie jako członek komisji protokołu odbioru robót do faktury z dnia 11 października 2002 roku potwierdził w nim nieprawdę co do zakresu wykonanych przez firmę oskarżonej W. N. robót o wartości brutto 85 600 złotych,

XXVIII. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. mającego polegać na tym, że w okresie od dnia 24 września 2002 roku do dnia 11 października 2002 roku w C., w ramach podpisanej umowy z dnia 24 września 2002 roku pełniąc funkcję inspektora nadzoru budowlanego i techniczny poprzez podpisanie protokołu odbioru rzekomo wykonanych prac, a także niedopełnienie ciężących na nim obowiązków,

udzielił pomocy W. R. w wyrządzeniu szkody majątkowej

w wielkich rozmiarach pokrzywdzonemu Z. P., jedynemu w tym czasie udziałowcowi spółki (...) sp. z o.o., w kwocie co najmniej 1 234 400 zł, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienia ciężących na nim obowiązków, udzielonych W. R. przez pokrzywdzonego pełnomocnictwem z dnia 16 marca 2001 roku do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 grudnia 2011 roku sygn. akt III K 48/09 Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej na mocy art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnił oskarżonych **W. R., J. F., E. S., J. S., P. Z.** oraz **R. R.** od popełnienia wszystkich zarzucanych im czynów.

Odnośnie oskarżonego **P. J.**:

- orzekając w zakresie czynu zarzucanego temu oskarżonemu w pkt IV aktu oskarżenia ustalając, że w dniu 20 września 2002 roku polecił on W. N. wystawienie poświadczającej nieprawdę faktury VAT nr (...) z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000 zł za wykonaną usługę prac wyburzeniowych obiektów znajdujących się na działkach (...) podczas, gdy w rzeczywistości prace te nie zostały wykonane w całości przez firmę W. N., na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. postępowanie karne o ten czyn umorzył,
- na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnił tego oskarżonego od popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt III i V aktu oskarżenia,
- na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umorzył postępowanie karne o czyn zarzucony temu oskarżonemu w pkt VI aktu oskarżenia.

Odnośnie oskarżonego **J. L.** - na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. i art.

17 § 1 pkt 3 k.p.k. umorzył postępowanie karne o czyn zarzucony temu oskarżonemu w pkt XVI aktu oskarżenia.

Z kolei co do oskarżonej **W. N.**:

- orzekając w zakresie czynu zarzucanego tej oskarżonej w pkt XXIV aktu oskarżenia ustalając, że w dniu 20 września 2002 roku wystawiła poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000 zł za wykonaną usługę prac wyburzeniowych obiektów znajdujących się na działkach (...) podczas, gdy w rzeczywistości prace te nie zostały wykonane w całości przez jej firmę, na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. postępowanie karne o ten czyn umorzył,
- na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnił oskarżoną od popełnienia czynów zarzucanych jej w pkt XXI, XXII, XXIII i XXV aktu oskarżenia.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając orzeczenie w całości, wniósł na niekorzyść wszystkich oskarżonych prokurator i zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania polegającą na naruszeniu art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. a także art. 414 § 2 k.p.k. w zw. z art. 322 § 2 k.p.k. w odniesieniu do pkt 2 i 11 wyroku (dot. oskarżonych P. J. i W. N.), mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na tym, że:

- Sąd w pkt 2 wyroku, wskazując, że orzeka w granicach czynu zarzuconego oskarżonemu P. J. w pkt IV aktu oskarżenia ustalił, że oskarżony w dniu 20 września 2002r. polecił on W. N. wystawienie poświadczającej nieprawdę faktury VAT nr (...) z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000 zł za wykonaną usługę prac wyburzeniowych obiektów znajdujących się na działkach (...) podczas, gdy w rzeczywistości prace te nie zostały wykonane w całości przez firmę W. N., nie rozstrzygnął co do innych okoliczności i zachowań P. J. wskazanych w zarzucie IV aktu oskarżenia, a także orzekając co do opisanego wyżej zachowania oskarżonego nie wskazał jaka jest kwalifikacja prawna tego czynu przypisanego oskarżonemu,
- Sąd w pkt 11 wyroku, wskazując, że orzeka w granicach czynu zarzuconego oskarżonej W. N. w pkt XXIV aktu oskarżenia ustalił, że oskarżona w dniu 20 września 2002 roku wystawiła poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) z dnia 20 września 2002 roku na kwotę brutto 1 220 000 zł za wykonaną usługę prac wyburzeniowych obiektów znajdujących się na działkach (...) podczas, gdy w rzeczywistości prace te nie zostały wykonane w całości przez jej firmę, nie rozstrzygnął co do innych okoliczności i zachowań W. N. wskazanych w zarzucie XXIV aktu oskarżenia, a także orzekając co do opisanego wyżej zachowania oskarżonego nie wskazał jaka jest kwalifikacja prawna tego czynu przypisanego oskarżonej
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu:
- po pierwsze, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przypisania żadnemu z oskarżonych zarzuconych im aktem oskarżenia czynów,
- po drugie, iż w zakresie czynów zarzuconych oskarżonemu P. J. w zarzucie po części IV aktu oskarżenia i zarzucie nr VI aktu oskarżenia, w zarzucie nr XVI aktu oskarżenia co do J. L. oraz co do zarzutu nr XXIV aktu oskarżenia wobec W. N. występuje niski stopień społecznej szkodliwości zarzuconych im czynów, podczas gdy dokładna analiza materiału dowodowego jednoznacznie prowadzi do wniosku, że zachodzą wszelkie podstawy do przyjęcia, iż opisane w akcie oskarżenia czyny zostały popełnione przez oskarżonych i stopień społecznej szkodliwości wszystkich zarzuconych im czynów jest większy niż znikomy.

W pisemnej apelacji wniósł zatem prokurator o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na rozprawie odwoławczej prokurator co do czynu zarzuconego osk. P. J. w pkt VI aktu oskarżenia (pkt 4 wyroku) skorygował wniosek w ten sposób, że wniósł o umorzenie postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., a to z uwagi na zaistniałe w dniu 26 września 2012 roku przedawnienie karalności.

Rozpoznając zarzuty sformułowane w apelacji prokuratora uznać należało, że za wyjątkiem zastrzeżeń dotyczących braku określenia przez sąd orzekający w pkt 2 i 11 zaskarżonego wyroku kwalifikacji prawnej odpowiednich zachowań oskarżonych P. J. oraz W. N., zarzuty owe ocenić należało jako niezaskługujące na uwzględnienie.

Na wstępie stwierdzić trzeba, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym ogół dowodów poddano szczegółowej analizie i oceniono zgodnie z regułą wynikającą z przepisu art. 7 k.p.k., nie przekraczając przy tym granicy swobodnej oceny dowodów, a świadczy o tym lektura wnikliwego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, spełniającego wszystkie wymogi określone w art. 424 k.p.k.

W toku tegoż procesu nie doszło – z jednym wyjątkiem o którym poniżej – do naruszenia norm postępowania powołanych w apelacji prokuratora, a mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Po poprawnie przeprowadzonym postępowaniu sąd orzekający dokonał – wbrew zdaniu skarżącego – odpowiednich ustaleń faktycznych, które stały się podstawą trafnego wyroku Sądu Okręgowego.

Zanim podjęte zostaną rozważania dotyczące szczegółowych uwag naprowadzonych w apelacji, rozpocząć wypada od ostatnio zaistniałej okoliczności – na którą słusznie zwrócił uwagę prokurator w swym wystąpieniu na rozprawie odwoławczej – związanej z tym, że

w dniu 26 września 2012 roku upłynął określony w art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 102 k.k. dziesięcioletni termin przedawnienia karalności występku z art. 272 k.k., zarzucanego oskarżonemu P. J. w pkt VI aktu oskarżenia, a zagrożonego karą nieprzekraczającą 3 lat pozbawienia wolności.

W związku z tym zmieniono zaskarżony wyrok w pkt 4 w ten sposób, że jako podstawę umorzenia postępowania w miejsce przepisu art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. przyjęto przepis art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Odchodząc nadal od kolejności zarzutów określonej w apelacji prokuratora, w pierwszej kolejności odnieść się trzeba do rozbudowanego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, którego ewentualne zaaprobowanie mogłoby uczynić zbędnymi rozważania w zakresie obrazu przepisów, dotyczących wymogów stawianych wyrokom umarzającym postępowanie na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

W rozpatrywanej sprawie zasadnicze znaczenie dla zaaprobowania bądź też odrzucenia najpoważniejszych zarzutów zawartych w akcie oskarżenia – dotyczących powiązanych ze sobą poczynań na szkodę pokrzywdzonego Z. P. – miało właściwe ustalenie kwestii dotyczącej umowy na podstawie której oskarżony W. R. podejmował działania związane z realizacją przedmiotowej inwestycji w C..

Okoliczność ta pozwala w odpowiednim kontekście osadzić pozostałe kwestie poruszone w niniejszej sprawie, łączące się z nabyciem nieruchomości przez spółkę (...) od spółki (...) oraz przeprowadzonymi na tej nieruchomości pracami wyburzeniowymi i drogowymi.

Jak to już na wstępie wskazano, poczynione przez sąd orzekający ustalenia faktyczne w tym zakresie zasługują na pełną aprobatę.

Sąd Okręgowy przeprowadził szczegółową i wielce wnikliwą analizę wszystkich umów łączących oskarżonego W. R. ze Z. P., zasadnie odrzucając twierdzenia zawarte w akcie oskarżenia, że i działania oskarżonego związane z przedmiotową inwestycją w C. miały swe źródło w pełnomocnictwie z dnia 16 marca 2001 roku udzielonym oskarżonemu przez Z. P..

Swój pogląd Sąd I instancji bardzo wnikliwie uzasadnił, dokonując wszechstronnej analizy tak wyjaśnień oskarżonego W. R. jak i zeznań świadków Z., W. i D. P., czyniąc to w powiązaniu z pozostałymi odpowiednimi dowodami – strony 70 – 77 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Dokonał tego także w kontekście brzmienia przedwstępnej umowy warunkowej z dnia 13 maja 2002 roku pomiędzy spółką (...) (w której po 29 udziałów mieli wówczas oskarżony W. R. i K. W.) a Z. P..

Przedmiotem tej umowy było szczegółowe określenie zasad sprzedaży Z. P. przez spółkę (...) reprezentowaną przez Prezesa Zarządu oskarżonego J. F. 100 % udziałów w spółce (...) z siedzibą w C. przy ulicy (...) – k. 2323-2325 t. XII.

Do dnia 25 lipca 2002 roku, tj. do czasu przelania przez Z. P.

na rzecz spółki (...) praw i obowiązków wynikających z umowy z dnia 13 maja 2002 roku (k. 2322 t. XII), Z. P. dokonał w dniach 10 i 16 lipca 2002 roku wpłaty jedynie dwóch zaliczek w łącznej kwocie 400 000 złotych, a dalsze sumy – na dzień 31 marca 2004 roku w łącznej wysokości 22 794 864,56 zł – przekazywane już były spółce (...) przez spółkę (...).

Prawie w tym samym czasie, bo w dniu 29 lipca 2002 roku, doszło do przeobrażenia struktury własnościowej w spółce (...), polegającej na sprzedaży przez K. W. wszystkich posiadanych przezeń udziałów w spółce oskarżonemu W. R. – k. 1104-1105 t. VI.

Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że sąd orzekający dokonał dogłębnej analizy podstawowej umowy z dnia 13 maja 2002 roku, przekonująco wskazując, że umowa ta miała charakter umowy mieszanej zbliżonej do umowy o dzieło skonstruowanej z zastosowaniem elementów umowy zlecenia (strony 76 – 81 uzasadnienia wyroku), zaś skarżący nie przedstawił żadnych racji mogących podważyć ustalenia Sądu Okręgowego w tym zakresie.

Powyższe przypomnienie jasno obrazuje, że naprowadzone w akcie oskarżenia, a następnie akcentowane w apelacji pełnomocnictwo udzielone oskarżonemu W. R. w dniu 16 marca 2001 roku przez Z. P., nie miało żadnego związku ani znaczenia w odniesieniu do ostatecznych zamierzeń i później podjętych działań związanych z przedsięwzięciem gospodarczym określonym w umowie z dnia 13 maja 2002 roku pomiędzy spółką (...)(w której w owym czasie oskarżony W. R. miał połowę udziałów) a Z. P.(w miejsce którego w dniu 25 lipca 2002 roku wstąpiła spółka (...), udziałowcami której obok Z. P. byli jego dwaj synowie).

Aby jeszcze wyraźniej ukazać problem stron zaangażowanych w przedmiotowe przedsięwzięcie gospodarcze, przywołać wypada na koniec zeznania synów Z. P., których z racji całego szeregu sporów z oskarżonym W. R. nie sposób podejrzewać o chęć pomniejszenia jego odpowiedzialności.

I tak świadek D. P. oświadczył, że w związku z przedmiotową inwestycją jego ojciec udzielił zlecenia spółce (...) której właścicielem był R.,

i nie należy tego rozumieć w ten sposób, że ojciec udzielił zlecenia R., bo przecież zlecenie udzielono spółce (...). Dalej świadek dodał, że jak umowę przejęła spółka (...), to ojciec już bezpośrednio nie był stroną umowy, zaś spółka (...) nie udzielała żadnego pełnomocnictwa oskarżonemu R.. Spółka (...) nie miała też żadnego regresu wobec oskarżonego R., lecz wobec spółki (...) – k.7983 t. XLI.

Z kolei świadek W. P. zeznał, że na pewno R. nie działał jako pełnomocnik, a w jego przekonaniu tak umowa ojca z (...), jak i (...)z (...) była normalną umową cywilnoprawną – k. 7934- 7936 t. XL.

W świetle powyższego nie można podzielić zdania skarżącego, prezentowanego i w uzasadnieniu apelacji (strony 13-14), że W. R. działał w tej sprawie jako pełnomocnik Z. P. o którego interesy przede wszystkim winien dbać, a któremu wyrządził szkodę nabywając za zawyżoną cenę działkę od spółki (...) – o czym jeszcze poniżej.

Skarżący pomija w swej argumentacji powołane wyżej dowody – w tym choćby przytoczone zeznania świadków D. i W. P., zdecydowanie zaprzeczających temu, aby oskarżony R. działał jako pełnomocnik ich ojca przy realizacji przedmiotowej inwestycji.

Dodać wypada na koniec tej części rozważań, że Z. P. i oskarżony W. R. kwestię pełnomocnictw wyjaśnili sami podpisując akty notarialne o odwołaniu pełnomocnictw oraz wzajemnym zrzeczeniu się wynikających z nich wszelkich wzajemnych roszczeń i zobowiązań, co najpierw nastąpiło w dniu 23 września 2004 roku – k. 6923 t. XXXVI, a zostało potwierdzone w dniu 4 marca 2005 roku – k.6934 t. XXXVI.

Skoro więc sam Z. P. zdecydował się na sfinalizowanie powiązań z oskarżonym W. R. jeszcze w latach 2004-2005, a zatem w czasie kiedy zamykane były kwestie związane z całkowitym przejęciem przez spółkę (...) wszystkich udziałów w nowopowstałej spółce (...) – do czego doszło ostatecznie w wyniku zawartej pomiędzy spółkami (...) ugody sądowej w dniu 26 kwietnia 2006 roku, na mocy której spółka (...) jednocześnie zrzekła się wszelkich roszczeń wobec spółki (...)

z tytułu przedmiotowego przedsięwzięcia (k. 3522-3531 t. XIX) – tym bardziej nie sposób utrzymywać, aby Z. P. był stroną pokrzywdzoną w niniejszej sprawie a to

z uwagi na działania oskarżonego W. R. wynikające z udzielonego mu w dniu 16 marca 2001 roku pełnomocnictwa.

Dodać też trzeba – na co zwraca uwagę sam skarżący w uzasadnieniu apelacji (strona 14), a co nie pozostało poza trafnymi rozważaniami sądu orzekającego (strona 75 uzasadnienia wyroku), że zachodziła oczywista kolizja interesów spółki (...) i spółki (...).

Zatem i ta okoliczność wykluczała możliwość reprezentowania Z. P. przez oskarżonego W. R. przy zawieraniu i realizowaniu umowy z dnia 13 maja 2002 roku w oparciu o pełnomocnictwo z dnia 16 marca 2001 roku.

Wszystkie powyższe uwagi uzasadniają aprobatę dla poglądu sądu orzekającego, że skoro w przedmiotowej sprawie brak było po stronie oskarżonego W. R. obowiązku działań na rzecz i w interesie Z. P., tym samym nie mogło dojść do realizacji znamion zarzuconych w akcie oskarżenia przestępstw z art. 296 § 2 k.k.

w zw. z art. 296 § 3 k.k. oraz z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. – o popełnienie których oskarżono obok W. R. także oskarżonych P. J., J. F., E. S., J. S., P. Z., W. N. oraz R. R..

Brak podstaw do uznania za zasadne powyższych zarzutów ujętych w akcie oskarżenia a dotyczących przestępstwa nadużycia zaufania, bezpośrednio wpływa na krytyczną ocenę kolejnego zarzutu, a to zorganizowania oraz udziału w zorganizowanej grupie przestępczej przez wymienionych wyżej oskarżonych.

Działania oskarżonych stanowiły bowiem w istocie ich czynności zawodowe związane z pracą w ramach realizacji przedmiotowej inwestycji.

Ich wzajemne powiązania nie nadawały więc cechy charakterystycznej dla zorganizowanej grupy, lecz wynikały bądź to ze struktury zatrudnienia i obowiązków określonych w odpowiednich umowach dotyczących nałożonych na nich zadań, bądź też

z zawieranych umów przy okazji realizacji inwestycji przez spółkę (...).

Pozycja oskarżonego W. R., jego zasadniczy wpływ na treść podejmowanych decyzji, miały źródło w posiadanych przezeń udziałach w spółce (...),

a czynności przezeń wykonywane były zwykłymi i typowymi czynnościami nadzoru właścicielskiego wspólnika spółki prawa handlowego.

Z tych względów zdecydowanie odrzucić należało twierdzenia skarżącego zmierzające do wykazania, że wymienieni oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, podzielając ocenę sądu orzekającego (strony 95 – 96 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Przechodząc do kwestii związanych z zarzutem nabycia w dniach 16 lipca 2002 roku (umowa przedwstępna) i 20 września 2002 roku (umowa ostateczna) nieruchomości przez spółkę (...) od spółki (...) za zawyżoną kwotę przede wszystkim podnieść należy – co zasadniczo rzutuje na ocenę zasadności oraz opłacalności tegoż nabycia – że inwestycja ta była jedynie fragmentem przedsięwzięcia gospodarczego związanego ze stworzeniem dużego centrum handlowego pod wynajem.

Dlatego też nie można oceniać okoliczności związanych z kupnem przedmiotowej nieruchomości w oderwaniu od warunków i celów realizacji całego skomplikowanego przedsięwzięcia gospodarczego – ostatecznie zresztą zakończonego pełnym sukcesem.

Aby właściwie umiejscowić wątek nabycia przedmiotowej nieruchomości, ponownie wypada przywołać zeznania świadków W. i D. P., których to świadków – z racji powołanych już wyżej względów – nie sposób posądzać o zamiar pomniejszenia odpowiedzialności oskarżonych.

I tak świadek W. P. jasno zeznał, że (...) nie interesowało ile i komu (...) zapłaci za działkę z parkingiem, główny realizator miał im dostarczyć inwestycję pod klucz z wynajętym operatorem. Świadek zaznaczył w związku z tym, że nie wie,

czy 2 000 000 złotych za działkę to cena wysoka czy też niska, a z punktu widzenia (...)cel polegający na nabyciu nieruchomości w C.został zrealizowany po aneksie (chodzi o aneks nr (...)z dnia 31 marca 2004 roku k. 2387 t. XII) oraz po szeregu innych czynnościach – k. 3935.

Treści te potwierdził w swych zeznaniach i świadek D. P.– k. 7983-7986 t. XL dodając, że jako właściciele spółki (...)i spółki (...)są zadowoleni z działań oskarżonego E. S.– Prezesa Zarządu spółki (...) (nowopowstałej).

Patrząc zatem z odpowiedniej perspektywy oraz umiejscawiając we właściwym kontekście okoliczności związane z nabyciem przedmiotowej nieruchomości przez spółkę (...)od spółki (...), nie można stwierdzić, aby działania te spowodowały szkodę w mieniu Z. P.– jak to utrzymuje skarżący.

Jeszcze raz bowiem przypomnieć wypada, że stronami całego przedmiotowego przedsięwzięcia były we wrześniu 2002 roku z jednej strony spółka (...)a z drugiej spółka (...)- a zatem nie oskarżony W. R. i Z. P., zaś nabycie przez spółkę (...)nieruchomości od spółki (...)było działaniem niezbędnym dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia gospodarczego.

Jeśli do tego dodać ostateczny korzystny aspekt ekonomiczny nabycia owej nieruchomości, przejrzyste i przekonująco wykazany choćby w piśmie oskarżonego E. S.(k. 8079 – 8080 t. XLII) – oskarżonego cieszącego się do tej pory pełnym zaufaniem zarówno Z. P.jak i jego obu synów – nie można podzielić zdania skarżącego i o zawyżonej cenie za którą kupiono przedmiotową nieruchomość od spółki (...).

Nie można przy tym – do czego przekonuje skarżący – kwestii związanych z nabyciem przedmiotowej nieruchomości od spółki (...) rozpatrywać w oderwaniu od realizacji całej inwestycji budowy centrum handlowego.

Choć bowiem istotnie okoliczności te uległy skomplikowaniu, a to z uwagi na pojawienie się wątku prac wyburzeniowych zleconych firmie którą założyła ad hoc oskarżona W. N., to jeszcze raz wypada podkreślić, że nabycie nieruchomości od spółki (...) stanowiło li tylko część niewątpliwie trudnego procesu inwestycyjnego, ostatecznie zakończonemu sukcesem, zaś cel inwestora, tj. spółki (...) został w pełni zrealizowany – tak choćby powołane wyżej zeznania świadka W. P..

Podzielając zatem w pełni ocenę i argumenty naprowadzone w tym przedmiocie przez Sąd Okręgowy, w tym i w kontekście aspektów finansowych zakupu nieruchomości od spółki (...) – strony 82 – 85 uzasadnienia zaskarżonego wyroku – odpowiednie zastrzeżenia skarżącego uznać należy za nietrafne.

Nawiązując z kolei do zespołu zarzutów związanych ze sporządzeniem protokołów odbioru robót w dniach 20 września 2002 roku i 11 października 2002 roku oraz wystawieniem za te prace faktur przez firmę oskarżonej W. N., w pełni zaaprobować należało racje szeroko i wyczerpująco wskazane przez sąd orzekający (strony 85 – 93 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego), których to racji nie ma już potrzeby ponownie w pełni prezentować.

Ocena sądu orzekającego, w tym i w zakresie przyczyn dla których oskarżony P. J. polecił oskarżonej W. N. założyć firmę do wykonania prac wyburzeniowych, a także powody które zadecydowały o ustaleniu nikomej społecznej szkodliwości czynów tych oskarżonych przypisanych im w pkt 2 i 11 zaskarżonego wyroku, w niczym nie wykroczyła poza granice swobodnej oceny dowodów wyznaczone w normie art. 7 k.p.k.

W tej sytuacji argumenty powołane przez skarżącego, mogące uzasadniać przyjęcie innego niżli ustalił sąd orzekający stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonych oraz ich działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, acz mogące hipotecznie stanowić podstawę do odmiennych ustaleń faktycznych w tym zakresie, nie mają jednak takiego znaczenia i ciężaru, który mógłby uczynić niemożliwymi do przyjęcia ustalenia dokonane przez sąd orzekający, poprzedzone wnikliwą i wszechstronną analizą całego materiału dowodowego zgromadzonego w tym przedmiocie.

Podobnie rzecz przedstawia się w odniesieniu do czynu popełnionego przez oskarżonego J. L., który zdaniem sądu orzekającego (strony 94 – 95 uzasadnienia wyroku sądu I instancji) także nie stanowił przestępstwa z uwagi na znikomy stopień jego społecznej szkodliwości (art. 1 § 2 k.k.).

I w tym przedmiocie sąd orzekający swą ostateczną ocenę poprzedził wskazaniem wyczerpujących argumentów, której to ocenie skarżący w swej apelacji (strona 9 uzasadnienia) nie przeciwstawił takich racji, które ocenę Sądu Okręgowego uczyniłyby sprzeczną z fundamentalną zasadą określoną w art. 7 k.p.k.

Nie można również czynić zarzutu sądowi orzekającemu o zbyt krótkie rozważania odnoszące się do czynów z art. 299 § 1 i § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k., albowiem skoro przyjęto, że odpowiednie środki nie pochodziły z działalności przestępczej, to tym samym oczywistym jest brak podstaw do przypisania oskarżonym P. J. i W. N. popełnienia zarzuconych im w pkt V i XXV aktu oskarżenia przestępstw.

Po wszystkich tych uwagach przejść już można do poruszonej w apelacji w pierwszej kolejności obrazy przepisów postępowania w odniesieniu do pkt 2 i 11 wyroku, a mającej polegać na naruszeniu art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz art. 414 § 2 k.p.k. w zw. z art. 322 § 2 k.p.k.

Rację ma skarżący w tym miejscu, w którym zwraca uwagę na brak koniecznego określenia kwalifikacji prawnej czynów popełnionych przez oskarżonych P. J.

i W. N., a opisanych w punktach 2 i 11 zaskarżonego wyroku – co do których to czynów postępowanie karne zostało umorzone na zasadzie art. 414 § 1 k.p.k.

i art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Jeśli bowiem sąd umarza postępowanie na podstawie 414 § 1 k.p.k. – tak jak stało się w niniejszej sprawie – przedmiotowy wyrok spełniać musi tak wymagania określone w art. 413 § 1 k.p.k., jak i wymogi ujęte w art. 322 § 2 k.p.k. dotyczące postanowień o umorzeniu postępowania karnego wydanych w postępowaniu przygotowawczym – por. art. 414 § 2 k.p.k. który poleca odpowiednie stosowanie przepisu art. 322 § 2 k.p.k. nakazującego między innymi dokładne określenie czynu i jego kwalifikacji prawnej.

Ponieważ przedmiotowy wyrok w omawianym zakresie powyższych wymogów nie spełniał, w toku postępowania odwoławczego konieczne a zarazem możliwe stało się określenie kwalifikacji prawnej odpowiednich czynów zabronionych przypisanych obojgu oskarżonym.

Nakreślone w zaskarżonym wyroku zachowania tych oskarżonych ściśle odzwierciedlają znamiona występku poświadczenia nieprawdy z art. 271 § 1 k.k., przy czym co do oskarżonego P. J. w postaci zjawiskowej sprawstwa polecającego

z art. 18 § 1 k.k. – co *expressis verbis* wynika z brzmienia punktu 2 zaskarżonego wyroku, w którym zawarto zdanie o poleceniu P. J. skierowanym w stosunku do W. N..

Jeżeli natomiast chodzi o oskarżoną W. N., to biorąc pod uwagę znajdujące się już na wstępie odpowiedniego punktu 14 zaskarżonego wyroku precyzyjne stwierdzenie, że orzeczenie w tej części zapada w granicach czynu zarzuconego oskarżonej

w pkt XXIV aktu oskarżenia – w którym to punkcie aktu oskarżenia wszystkie działania zarzucone W. N. zakwalifikowano jako postać zjawiskową pomocnictwa – zdecydowano się dookreślić kwalifikację prawną czynu ostatecznie przypisanego w wyroku tej oskarżonej o normę art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k.

Dalsze zastrzeżenia skarżącego odnośnie punktów 2 i 11 zaskarżonego wyroku, starającego się wykazać, że w wyroku Sądu Okręgowego w istocie nie doszło do rozstrzygnięcia co do wszystkich okoliczności i zachowań wskazanych odpowiednio

w zarzutach IV i XXIV aktu oskarżenia, ocenić już należało jako zarzuty bezzasadne.

Argumentacji skarżącego w tym zakresie wystarczy przeciwstawić klarowne i zwarte stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w wyroku z dnia 7 lutego 1979 roku,

IV KR 5/79, OSNKW 1979,9, poz.75, a zachowujące aktualność i na gruncie obecnie obowiązujących norm procedury karnej (por. m.in. Lech Paprzycki w: Kodeks Postępowania Karnego z komentarzem, Sopot 2000, str.593; Ryszard A.Stefański w: Kodeks Postępowania Karnego.Komentarz t. I, W-wa 1998, str.350 wraz z powołanym tam orzecnictwem), zgodnie z którym to stanowiskiem: przepisy o wyrokowaniu nie przewidują uniewinnienia od poszczególnych elementów zawartych w opisie czynu lub kwalifikacji prawnej powołanej w akcie oskarżenia.

Słusznie zatem uczynił Sąd Okręgowy dokonując w rozpatrywanych punktach

2 i 11 wyroku zmiany określenia czynów przypisanych oskarżonemu P. J.

oraz W. N. z pominięciem opisów tych zachowań, które w jego ocenie nie stanowiły już elementów tychże czynów.

Jakiegokolwiek ewentualne niejasności co do zakresu orzeczenia rozwiewać muszą przytoczone już wskazania zawarte na wstępie odpowiednich rozstrzygnięć, mówiące

o orzekaniu w granicach czynów ciągłych zarzuconych odpowiednio w punktach IV i XXIV aktu oskarżenia.

Mając na względzie powyższe oraz akcentując to, że skarżący w swej apelacji nie przedstawił żadnych nowych okoliczności ani dowodów wymagających wyjaśnienia bądź przeprowadzenia, poza opisaną wyżej zmianą zaskarżony wyrok utrzymać należało w mocy.

Zasadzono przy tym na rzecz oskarżonych J. F., E. S. oraz P. Z., których uniewinniono od wszystkich zarzuconych im czynów, zwrot poniesionych kosztów obrony, biorąc pod uwagę kwoty wskazane w wnioskach ich obrońców, skomplikowany charakter sprawy oraz liczbę przeprowadzonych z udziałem tych obrońców rozpraw.

Na koniec konieczne zdaje się być zwrócenie uwagi, że pewne działania związane

z założeniem firmy przez oskarżoną W. N., czy też wystawieniem faktur, mogłyby być przedmiotem rozważań w kontekście ewentualnej odpowiedzialności wynikającej z unormowań kodeksu karno skarbowego.

We właściwym ku temu czasie nie podjęto jednak żadnych odpowiednich czynności, lecz przeprowadzono szeroko zakrojone postępowanie w innym kierunku w sytuacji, w której domniemana osoba pokrzywdzonego, korzystająca z profesjonalnej pomocy prawnej, nie wykazała żadnej inicjatywy celem dochodzenia swych ewentualnych roszczeń w drodze postępowania karnego, wybierając drogę szeregu procesów cywilnych.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na zasadzie art. 636 § 1 k.p.k.